

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 marca 2022 r.

DIH-3.707.19.2022.AWS

DECYZJA DIH-III/50/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr DŁ.21.2021 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku z dnia 30 grudnia 2021 r. (nr akt kontroli: DŁ.8361.96.2021.DB), na mocy której przedsiębiorcy „ASAJ” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siedlcach, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) na podstawie art. 93 ust. 2, art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o *zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.) z tytułu niewykonania obowiązków informacyjnych określonych w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy - w sklepie w Łomży ... należącym do ww. przedsiębiorcy oraz na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://www.asaj.pl>, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 28-30 września, 1 oraz 4 października 2021 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku (zwanego dalej: „Podlaskim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr DŁ.8361.96.2021 z dnia 28 września 2021 r. przeprowadzili kontrolę w

sklepie ... należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „stroną” bądź „stroną postępowania”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021., poz. 162) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli nr DŁ.8360.1.57.2021 z dnia 31 sierpnia 2021 r. ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę prawidłowości przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893, z późn.zm.), (zwanej dalej: „ustawą o zużytych sprzęcie elektrycznym” bądź „ustawą o zużytych sprzęcie”). Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 2 września 2021 r.

W toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca będący dystrybutorem sprzętu elektrycznego i elektronicznego prowadzi sprzedaż produktów w stacjonarnym punkcie sprzedaży, a także za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość, tj. za pośrednictwem strony internetowej pod adresem: <https://www.asaj.pl>. Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania spółki na podstawie udzielonego pełnomocnictwa rodzajowego.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym, w dniu 28 września 2021 r., nie umieścił w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży w Łomży oraz na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://www.asaj.pl>, na której prowadzona jest sprzedaż sprzętu elektrycznego i elektronicznego klientom, informacji o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca nie wywiesił w punkcie sprzedaży tj. sklepie stacjonarnym w Łomży oraz na stronie internetowej pod adresem: <https://www.asaj.pl>, na której prowadzona jest sprzedaż klientom - informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Szczegółowe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli (nr akt kontroli: DŁ.8361.96.2021), znajdującym się w aktach sprawy. Do niniejszego Protokołu kontrolowany przedsiębiorca nie zgłosił uwag.

W dniu 28 września 2021 r. przedsiębiorca złożył pisemne oświadczenie, w którym zobowiązał się (do dnia 29 września 2021 r.) umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

W odrębnym piśmie (sporządzonym również w dniu 28 września 2021 r.) strona oświadczyła, że w latach 2019-2021 nie przekazywała do utylizacji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Poinformowała, że po uzbieraniu odpowiedniej ilości sprzętu zamierza przekazywać ten sprzęt do firmy ElektroEko, z którą ma podpisaną umowę. Zaznaczyła, że powierzchnia Sali sprzedaży detalicznej wynosi 312 m², natomiast pod adresem strony internetowej <https://www.asaj.pl> jest prowadzona sprzedaż detaliczna dla klientów indywidualnych.

W dniu 29 września 2021 r. osoba upoważniona przez kontrolowanego, wyeliminowała powyższe nieprawidłowości w stacjonarnym punkcie sprzedaży i uwidoczniała w miejscu ogólnodostępnym brakujące informacje wymienione w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 ustawy o zużytym sprzęcie. Natomiast w przypadku strony internetowej: <https://www.asaj.pl> - jak oświadczyła osoba upoważniona - nieprawidłowości zostaną wyeliminowane w najbliższym czasie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735) (zwanej dalej: „Kpa”), Podlaski WIIH zawiadomieniem z dnia 30 listopada 2021 r., (nr DŁ.8361.96.2021.DB) poinformował skarżący podmiot o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w:

- art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży - tj. w sklepie w Łomży oraz na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://www.asaj.pl>, na której prowadzona jest sprzedaż klientom - informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit c) ww. ustawy za brak informacji, umieszczonej w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży - tj. w sklepie w Łomży oraz na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://www.asaj.pl>, na której prowadzona jest

sprzedaż klientom - o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie, w piśmie tym organ poinformował przedsiębiorcę m. in. o przysługującym mu, zgodnie z art. 10 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 3 grudnia 2021 r.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z dnia 6 grudnia 2021 r. (wpływ do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku: 9 grudnia 2021 r.) w związku z otrzymanym zawiadomieniem o wszczęciu postępowania zwróciła się z prośbą o umorzenie postępowania. W treści pisma wyjaśniła, że do naruszenia przepisów ustawy o zużytych sprzęcie doszło z powodu chwilowego niedopatrzenia, które natychmiast zostało wyeliminowane (co potwierdza protokół kontroli z dnia 28 września 2021 r.). Poinformowała ponadto, że informacja o punktach zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego na stronie pod adresem: <https://www.asaj.pl>, na której jest prowadzona sprzedaż internetowa sprzętu elektrycznego i elektronicznego, również niezwłocznie została zamieszczona zgodnie z art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W dniu 30 grudnia 2021 r. Podlaski WIIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (nr DŁ.21.2021), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży - tj. w sklepie w Łomży oraz na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://www.asaj.pl>, na której prowadzona jest sprzedaż klientom - informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży - tj. w sklepie w Łomży oraz na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://www.asaj.pl>, na której prowadzona jest sprzedaż klientom - informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 5 stycznia 2021 r.

W dniu 25 stycznia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Podlaskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W piśmie tym, strona skarżąca wniosła o:

- 1) uchylenie zaskarżonej decyzji z całości i umorzenie postępowania, ewentualnie
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej z pouczeniem, ewentualnie

- 3) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzuciła naruszenie przepisów:

- 1) art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym - poprzez jego niezastosowanie i wydanie zaskarżonej decyzji pomimo przedstawienia dowodów usunięcia naruszenia;
- 2) art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie i nałożenie administracyjnej kary pieniężnej pomimo, iż waga naruszenia była znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa.

Podmiot skarżący w uzasadnieniu odwołania przyznał, że brak wymaganych informacji miał charakter „*chwilowy*”. Zaznaczył, że jeszcze w toku postępowania kontrolnego (w drugim dniu kontroli) brakujące informacje zostały uzupełnione, również na stronie internetowej sklepu. Podkreślił przy tym, że kontrolowana spółka w placówce nieodpłatnie odbiera zużyty sprzęt z gospodarstw domowych, a tym samym nie utrudnia konsumentom zasad gospodarowania zużyтым sprzętem. W związku z *chwilowym* brakiem informacji i natychmiastowym usunięciem uchybienia, strona poinformowała, że złożyła zasadny wniosek o umorzenie postępowania w sprawie na podstawie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytyм sprzęcie. Zdaniem przedsiębiorcy *chwilowy brak informacji* o punktach odbioru zużytego sprzętu elektrycznego (elektronicznego) nastąpił wskutek usuwania przez pracownika nieaktualnych plakatów promocyjnych.

Ponadto, podmiot skarżący *na wypadek nieuwzględnienia wniosku strony*, wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i poprzestanie na pouczeniu, bowiem według niego spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa. Podkreślił, że *chwilowy brak* wymaganych informacji, przy faktycznym wykonywaniu przez stronę obowiązków wobec konsumentów w zakresie odbioru zużytego sprzętu, stanowi *znikome naruszenie* prawa. Dodatkowo, przedsiębiorca uznał, że skoro strona zaprzestała naruszenia prawa i natychmiast usunęła uchybienie, spełniła również drugą przesłankę niezbędną do odstąpienia od ukarania. Przedsiębiorca na koniec zarzucił organowi „*rażące uchybienia w przeprowadzeniu postępowania*” oraz to, że „*nie wyjaśnił istotnych dla sprawy okoliczności mających wpływ na jej rozstrzygnięcie*”.

Pismem z dnia 4 lutego 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji (nr DŁ.21.2021) Podlaskiego WIIH z dnia 30 grudnia 2021 r. (nr akt kontroli: DŁ.8361.96.2021.DB) oraz o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z dnia 11 lutego 2022 r. złożyła wyjaśnienia w niniejszej sprawie (data wpływu do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: 17 lutego 2022 r.). W piśmie tym poinformowała, że podtrzymuje swoje stanowisko, które zawarła w odwołaniu. Dodała również, że *chwilowe uchybienia* ujawnione

podczas kontroli natychmiast zostały wyeliminowane, a firma pouczyła pracowników o przestrzeganiu przepisów. Zwróciła się z prośbą o przychylne potraktowanie i zamiarę wymierzonej kary na pouczenie.

Dodatkowych dowodów i materiałów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o użytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o użytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, jak również na stronie internetowej (jeżeli takową posiada i na której prowadzi sprzedaż towarów klientom) - informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy o użytym sprzęcie, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile użyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile użyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do

nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o użytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazuje tychże informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania użytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o użytym sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania użytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł (art. 92 pkt 5 ustawy o użytym sprzęcie).

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeanalizowaniu zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdził, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Podlaski WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że podmiot skarżący nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o użytym sprzęcie, tzn. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży - tj. w sklepie w Łomży oraz na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://www.asaj.pl>, na której prowadzona jest sprzedaż klientom - informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 o użytym sprzęcie, tzn. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży - tj. w sklepie w Łomży oraz na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://www.asaj.pl>, na której prowadzona jest sprzedaż klientom - informacji o punktach zbierania użytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 ustawy o użytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Jednocześnie Prezes UOKiK stwierdza, że postępowanie administracyjne Podlaski WIIH przeprowadził w sposób rzetelny i prawidłowy, w tym organ ten zapewnił stronom wszystkie uprawnienia wynikające z przepisów prawa administracyjnego, zastosował i wyjaśnił przepisy prawa materialnego oraz administracyjnego mające zastosowanie w niniejszej sprawie, przeanalizował i uwzględnił wszystkie możliwe przesłanki/kryteria wymiaru kary. Tym samym, działania Podlaskiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Skarżący przedsiębiorca w odwołaniu wniósł o: uchylenie zaskarżonej decyzji w całości ze wskazaniem na ewentualność umorzenia postępowania; odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej z pouczeniem; przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia. Zaznaczył, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia miały *charakter chwilowy* i nastąpiły w wyniku usuwania przez pracownika nieaktualnych plakatów promocyjnych. Przedsiębiorca zarzucił zaskarżonemu rozstrzygnięciu naruszenie przepisów art. 93. ust. 4 (poprzez jego niezastosowanie i wydanie zaskarżonej decyzji pomimo przedstawienia dowodów usunięcia naruszenia) oraz naruszenie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa (poprzez jego niezastosowanie i nałożenie kary pieniężnej pomimo, iż waga naruszenia była znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa).

Podmiot odwołujący wskazał na „*rażące* (jego zdaniem) *uchybień w przeprowadzeniu postępowania*”, co skutkuje tym, że (w domyśle organ) „*nie wyjaśnił istotnych dla sprawy okoliczności mających wpływ na jej rozstrzygnięcie*”.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK stwierdza, że nie zasługują one na uwzględnienie. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż obowiązkiem

przedsiębiorcy - dystrybutora, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności, jak również ich respektowanie. Przepisy te stwierdzają jednoznacznie, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowania obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytych sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność placówki którą prowadzi oraz zatrudnionych przezeń pracowników, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów, zwłaszcza, że przedsiębiorca ten jest doświadczonym podmiotem gospodarczym i swoją działalność prowadzi od 20 września 2001 r., czyli od ponad 20 lat. Podkreślić należy, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji dla klientów jest bowiem okolicznością całkowicie zależną od przedsiębiorcy.

Organ drugiej instancji stoi na stanowisku, że różnorodne czynności porządkujące wykonywane w miejscu sprzedaży detalicznej, w tym usuwanie przez pracownika nieaktualnych już plakatów promocyjnych czy też tłumaczenie przedsiębiorcy jakoby naruszenie miało charakter „chwilowy” czy też było wynikiem „chwilowego niedopatrzenia”, nie stanowią usprawiedliwienia strony wobec faktu, że nie miała na żadnego wpływu na powstałe naruszenia. W sytuacji gdy przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą, w trakcie której dokonuje zmian w wizualizacyjnych, porządkujących bądź jakichkolwiek innych, to rozsądnym jest oczekiwanie od niego, iż będzie się stosował do obowiązujących przepisów prawa i będzie monitorował, czy wymagane informacje zostaną ponownie uwidocznione w placówce po wprowadzonych zmianach. Na przedsiębiorcy spoczywa również obowiązek odpowiedniego przeszkolenia pracowników. Obowiązujące przedsiębiorców przepisy dotyczące zużytego sprzętu zostały skonstruowane w taki sposób, że nie przewidują żadnych bądź czasowych (chwilowych) ulg, zwolnień lub wyjątków od obowiązków dystrybutora ze względu na różnorakie uwarunkowania zewnętrzne, zależne bądź całkowicie niezależne od przedsiębiorcy. Należy także podkreślić, iż oprócz niewypełnienia obowiązków w placówce stacjonarnej, strona nie wypełniała także obowiązków informacyjnych w sklepie na stronie internetowej.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że bez znaczenia w tym przypadku pozostaje fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte w trybie bezzwłocznym, jeszcze przed zakończeniem kontroli inspektorów reprezentujących Podlaskiego WIIH. Z punktu zastosowania przepisów ustawy o zużytych sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, że **w dniu kontroli, wszystkie** wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt. 2 ustawy o zużytych sprzęcie, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji o tym gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Przekazywanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu jest również bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawienia zużytego, niepotrzebnego już

sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Zatem, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się prowadzenia (wykonywania) tego rodzaju działalności, w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego (elektronicznego) który prowadzi, powinien umieszczać wszystkie wymagane informacje wymienione w art. 37 ust. 1-3 oraz 39 pkt 2 ww. ustawy. Zauważyć należy, że w niniejszej sprawie przedsiębiorca wprawdzie uzupełnił brakujące informacje, jednakże nastąpiło to dopiero w następstwie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podkreślić należy, że podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Ponadto, organ drugiej instancji wskazuje, iż cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Nie ma znaczenia przy tym, czy naruszenie nastąpiło z winy umyślnej bądź nieumyślnej przedsiębiorcy. Samo udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem, stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego, co w niniejszym przypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Prezes UOKiK nie podziela także przekonania strony jakoby dopuściła się naruszenia prawa w stopniu znikomym. O znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny. Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Z materiału dowodowego zebranego przez inspektorów Podlaskiego WIH wynika jednoznacznie, że skarżący przedsiębiorca nie zamieścił żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, przy czym naruszenie dotyczyło nie tylko placówki, w której prowadzona jest sprzedaż detaliczna towarów (sklep w Łomży), ale także sklepu internetowego, który prowadziła strona pod adresem: <https://www.asaj.pl>. Konsumenci tym samym zostali pozbawieni zupełnie dostępu do istotnych dla nich informacji. W opinii organu drugiej instancji w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa, ponieważ przedsiębiorca całkowicie nie zrealizował nałożonego na niego obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Zważyć należy, że w realiach kontrolowanej sprawy bezsprzecznie dowiedziono, że stronie została udowodniona okoliczność naruszenia prawa. Podkreślić również należy, że strona była powiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli z określeniem jej zakresu.

Przechodząc na grunt podniesionych przez stronę zastrzeżeń co do „*rażącego uchybienia w przeprowadzeniu postępowania*” oraz „*niewyjaśnienie istotnych dla sprawy okoliczności*”

mających wpływ na rozstrzygnięcie”, Prezes UOKiK po wnikliwej analizie materiału dowodowego stwierdził, że zarzuty powyższe są dalece nieuzasadnione. Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, w prowadzonym przez Podlaski WIIH postępowaniu organ w sposób należyty wypełnił swoje obowiązki, tj. zastosował oraz wytłumaczył stronie przepisy prawa materialnego i administracyjnego w sposób prawidłowy, jasny oraz wyczerpujący, w tym umożliwił stronie dostęp do czynnego udziału w każdym etapie postępowania (w tym np. do wglądu do akt sprawy, sporządzania kopii, zgłaszania żądań i wniosków dowodowych, przedstawiania własnego stanowiska itp.). W obszernym uzasadnieniu decyzji zawarł analizę przesłanek określonych w art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie. Podlaski WIIH prowadząc postępowanie działał w granicach przysługujących mu kompetencji, w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, informując za każdym razem przedsiębiorcę o poczynionych działaniach, jak również o etapach postępowania. Strona natomiast nie wywiązując się należycie z obowiązków jakie na niej spoczywają niejako usiłuje przerzucić odpowiedzialność na organ. Zauważyć w tym miejscu należy, że strona formułuje jedynie ogólne zarzuty dotyczące *rażącego* uchybienia w przeprowadzeniu postępowania czy wskazuje na fakt, jakoby (w domyśle) organ nie wyjaśnił istotnych w sprawie okoliczności. Jednakże w żaden sposób nie sprecyzowała, nie udowodniła bądź nie wyjaśniła na czym konkretnie te rażące czynności, błędy organu miałyby polegać.

Przechodząc do wniosku strony o uchylenie decyzji w całości, Prezes UOKiK stwierdza, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w kontekście art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie. Obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie przewidują możliwość od odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza. Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Podlaskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przeprowadzona w dniu 28 września 2021 r. kontrola w sklepie w Łomży, należącym do przedsiębiorcy, wykazała bezsprzecznie, że doszło do naruszenia przepisów, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Fakt ten potwierdzają ustalenia kontroli zawarte w Protokole kontroli (nr akt kontroli: DŁ.8361.96.2021) podpisanym osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy, bez wnoszenia uwag. Zastany w trakcie kontroli sklepu stan faktyczny, a więc brak w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży stacjonarnej oraz na stronie internetowej sklepu - informacji o możliwości oddania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz punktach odbioru tego sprzętu, dowodzi braku należytej dbałości przedsiębiorcy w zakresie umieszczania obligatoryjnych informacji o zużytym sprzęcie, w placówce handlowej którą prowadzi. W tym miejscu podkreślić należy, iż przedsiębiorca

w dniu 2 września 2021 r., tj. 26 dni przed rozpoczęciem kontroli otrzymał zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie zakresem przedmiotowym kontroli, obejmującym sprawdzenie przestrzegania przepisów (art. 37 oraz art. 39) ustawy o zużytym sprzęcie. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca miał zatem możliwość przygotowania się do nadchodzącej kontroli oraz podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak jak wykazała późniejsza kontrola tego nie uczynił. W związku z czym zostały one ujawnione dopiero w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przestanków faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej. Mając na względzie powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Podlaski WIH zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji informuje, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przestanków faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4, a ponadto w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie (dopuszczała się dwóch rodzajów naruszeń zarówno w placówce sprzedaży detalicznej, jak i na stronie internetowej pod adresem: <https://www.asaj.pl>, na której prowadzona jest m. in. sprzedaż internetowa sprzętu elektrycznego i elektronicznego), co nie pozwala uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma. Tym samym, przestanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można natomiast uznać przestankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ strona jeszcze w toku kontroli podjęła niemal natychmiastowe dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przestanki powyższe muszą wystąpić łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w niniejszym przypadku warunek kumulatywności tychże przestanków nie został spełniony. Ponadto, organ drugiej instancji podkreśla, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Nie została również spełniona przestanka zawarta w pkt 2 art. 189 f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania czy też podstaw do ewentualnego odstąpienia od zastosowania sankcji i poprzestania jedynie na pouczeniu.

Prezes UOKiK informuje nadto, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 oraz okoliczności wskazane w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, przesłanki zawarte w art. 189 f Kpa, wymierzając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Należy nadmienić, że sankcja w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 i 6 tejże ustawy i jest proporcjonalna wobec zaistniałego naruszenia.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Reasumując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której stronie - wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja nr DŁ.21.2021 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 30 grudnia 2021 r. (nr akt sprawy: DŁ.8361.96.2021.DB) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/